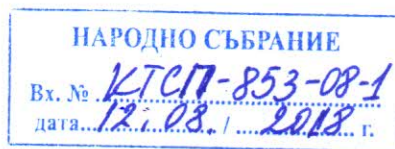




БЪЛГАРСКИ
ХЕЛЗИНСКИ
КОМИТЕТ

БЪЛГАРСКИ ХЕЛЗИНСКИ КОМИТЕТ

ПРОГРАМА ЗА ПРАВНА ЗАЩИТА НА БЕЖАНЦИ И МИГРАНТИ



Изх.№ Б- 04/12.02.2018 г.

ДО ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА

София, 12 февруари 2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Представяме на Вашето внимание становище към внесеното от МТСП предложение за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, сигнатура 802-01-1 в частта, изложена в § 50 от Заключителните разпоредби, с която се предлага изменение на чл.29, ал.3 от Закона за убежището и бежанците със следния текст:

„В случаите, когато производството не приключи в срока по чл. 75, ал. 1 не по вина на чужденеца, на него му се предоставя право на достъп до пазара на труда съгласно Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, както и възможност да участва в програми и проекти съгласно Закона за насърчаване на заетостта и в други програми и проекти с европейско и международно финансиране.“

Макар да не е видно от текста, с предложеното изменение в действителност се изменя срока за достъп до пазара на труда на чужденците, търсещи закрила в производство по ЗУБ, като се увеличава от сегашните 3 месеца на 6 месеца чрез препратка към срока за произнасяне по чл.75, ал.1 ЗУБ.

Обръщаме внимание, че това е втори пореден опит на МТПС да увеличи този срок чрез ПЗР на ЗТМТМ.

През 2016г. без предварително консултации с Държавната агенция за бежанците МТСП отново чрез ПЗР на ЗТМТМ, приет с ДВ бр.33/2016г. измени ЗУБ в тази му част и увеличи срока за достъп до пазара на труда на 9 месеца, което наложи последващо внасянето на нарочен законопроект за възстановяване на 3-месечния срок, което бе сторено с ДВ, бр.97 от 2016г.

Приемането от Република България на краткия тримесечен период от време цели да стимулира полагането на труд от страна на търсещите закрила чужденци във възможно най-ранен етап от производството по предоставяне на международна закрила.

Припомняме, че отпускането на месечна парична помощ на търсещите закрила по време на производството бе отменено от 1 февруари 2015г. по почин на МТСП със Заповед №31-310 от 31 март 2015г. на ДАБ.

Припомняме също така, че търсещите закрила имат право да получават социално подпомагане, включително по формата на финансови помощи и на бонове съгласно общите европейски и национални стандарти (чл.17, ал.5 от Директива 2013/33/ЕС), ако нямат осигурена възможност да полагат труд и да реализират доходи.

Така, въвеждането на 3-месечния срок за достъп до пазара на труда на търсещите закрила спомогна за облекчаване на социалната система в Република България като даде възможност на търсещите закрила да реализират доходи и да се самоиздържат чрез законно полагане на труд, какъвто и иначе те полагат, но без надлежното разрешение за това и в ущърб на националната икономика – без внасяне на надлежните осигуровки и съответно облагане на доходите.

Следва да се отбележи, че правото на достъп до пазара на труда в никакъв случай не означава гарантиране на правото на труд, а още по-малко в ущърб на българските граждани. Намирането на работа и полагането на труд за реализация на доходи е изцяло в желанието и инициативата на лицата, търсещи закрила и се подчинява на общите икономически правила за търсенето и предлагането на пазара на труда.

На практика, след приемане на изменението през 2015г. и въвеждането на 3-месечния срок в разпоредбата на чл.29, ал.3 от ЗУБ това правно положение бе незабавно утилизирано от български и чужди компании - крупни работодатели, които традиционно изпитват недостиг на работна ръка, особено за по-тежък и неквалифициран труд.

Не на последно място, полагането на труд от търсещи закрила следва да бъде всячески стимулирано и тъй като подпомага процесите на тяхната трудова интеграция в обществото и служи като превенция на изолацията и радикализацията, което е в защита на националната сигурност и обществения ред.

Ето защо настоятелността на Министерството на труда и социалната политика да увеличи срока за достъп до пазара на труда не само буди недоумение, но и не намира никаква опора нито в закона, нито в обикновената икономическа и дори житейска логика.

Представеното становище от МТСП съставлява рецидив на управленска грешка и трайно неразбиране на съображенията, изложени по-горе за ползите за националната икономика и съображенията за национална сигурност.

С уважение,

ИЛИАНА САВОВА
ДИРЕКТОР НА ППЗЕМ-БХК

